

af skattepligtens bortfald, hvorved jo også indkomståret bringes til ophør, bliver det altid forholdene ved det pågældende indkomstårs udløb, der skal lægges til grund for formueansættelsen.

Med hensyn til de særlige regler om formuebeskatning i dødsfaldstilfælde henvises til bemærkningerne til afsnit II.

Til § 23.

Fradraget for personlige skatter omfatter efter stk. 1 de skatter, som skal betales på grundlag af indkomsten i indkomståret. Det er således ikke de skattebeløb, der rent faktisk betales i indkomståret, der skal fradrages, men de skattebeløb, der (efter de fastsatte skatteskalaer) vil være at svare af den pågældende indkomst. Efter § 36 skal slutskatten beregnes af indkomsten før skattefradrag ved anvendelse af opkrævningsskalaerne, og det er således de af opkrævningsskalaerne følgende skattebeløb, der efter § 23, stk. 1, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det har ingen indvirkning på skattefradraget, om de skatter, der faktisk betales, bliver større eller mindre end de skatter, der er beregnet efter opkrævningsskalaerne. Hvis f. eks. en skattepligtig ikke betaler et restskattebeløb, og dette føres til afgang som uerholdeligt, skal der ikke ske ændring af skattefradraget og dermed af den skattepligtige indkomst. Det samme gælder, hvor der sker bevillingsmæssig eftergivelse af et pålignet skattebeløb.

Når skattefradraget indrømmes med de beløb, der følger af opkrævningsskalaerne, vil der allerede ved beregningen af skatten og dermed af skattefradraget være taget hensyn til eventuel restskat eller overskydende skat. Disse beløb vil derfor ikke medføre yderligere regulering af skattefradraget og dermed af den skattepligtige indkomst, hverken for så vidt angår det år, skattebeløbene vedrører, eller for så vidt angår det år, hvori de betales eller tilbagebetales, jfr. herved bestemmelsens stk. 3.

Ifølge forslaget § 62, stk. 2, skal der under visse betingelser ydes den skattepligtige en godtgørelse på i reglen 6 pct. af beløb, der tilbagebetales som overskydende skat. Godtgørelsen er i realiteten en rente, der ydes den skattepligtige for afsavn af det for meget opkrævede skattebeløb, og det foreslås derfor i bestemmelsens stk. 4, at også den udbetalte godtgørelse skal medregnes ved indkomstopgørelsen. De i § 62, stk. 3, omhandlede renter er indkomstskattepligtige efter almindelige regler.

Når der omvendt skal betales restskat, skal der

ifølge forslaget § 61, stk. 2, under visse betingelser betales et tillæg på 8 pct. af restskattebeløbet. Dette tillæg har ikke på samme måde som godtgørelsen til overskydende skat karakter af en egentlig rente, idet der ved fastsættelsen af tillæggets størrelse også er taget hensyn til, at tillægget skal tilskynde de skattepligtige til at bringe de foreløbige skatter op på højde med den slutskat, der forventes beregnet efter indkomstårets udløb. Ved fastsættelsen af tillæggets størrelse er der imidlertid taget et vist hensyn til, at tillægget ikke kan fradrages ved indkomstopgørelsen, og det er derfor i bestemmelsens stk. 2 foreslået, at tillægget til restskat ikke kan fradrages.

Til § 24.

Det ved bestemmelsen foreslåede lønmodtagerfradrag tilkommer de samme personer, som har været berettiget til det hidtil gældende lønmodtagerfradrag på højst 400 kr. Om afgrænsningen af personkredsen kan derfor henvises til bestemmelserne i ligningslovens § 9, stk. 1 og stk. 5, og den i henhold til disse bestemmelser foreliggende praksis.

Lønmodtagerfradraget tilkommer enhver person, der herefter kan siges at oppebære lønindtægt, hvad enten der er tale om selvstændigt skattepligtige personer, gifte kvinder der er særskilt skatteansat i henhold til forslaget § 4, stk. 2, eller børn der er sambeskattet med familieoverhovedet. Sker der i årets løb ændringer i skattepligtsforholdet, er det i bestemmelsens stk. 1, 3. pkt., foreslået, at det faste fradragsbeløb på 1.500 kr. begrænses til 125 kr. for hver kalendermåned, hvis begyndelse ligger indenfor den periode, der er omfattet af den pågældende indkomstansættelse. Opstår selvstændig skattepligt her i landet først i årets løb, f. eks. derved at den skattepligtige tilflytter fra udlandet, indrømmes fradraget med 125 kr. for hver af de følgende kalender måneder. Er der tale om selvstændig skattepligt i en del af året og sambeskatning i den øvrige del af året, f. eks. ved indgåelse eller ophør af ægteskab, indrømmes hustruens lønmodtagerfradrag med 125 kr. månedligt henholdsvis for de måneder, hun ansættes selvstændigt til skat, og for de måneder, hvor hun som gift kvinde ansættes særskilt til skat i henhold til § 4, stk. 2 b). Har en kvinde derimod været gift hele året og i en del af dette haft lønindtægt, hvoraf hun ifølge den nævnte bestemmelse skal skatteansættes særskilt, omfatter denne indkomstansættelse i princippet hele året, og der tilkommer hende derfor et helt års lønmodtagerfradrag.

Såfremt en skattepligtig godtgør, at summen af de enkelte fradrag, som lønmodtagerfradraget skal